

Vejledningen kan løbende ajourføres i overensstemmelse med ændrede krav til for eksempel belastning.

Arbejdsskadestyrelsen skal forhandle med Erhvervs sygdomsudvalget om, hvilke sygdomme der opfylder betingelserne for at komme på fortegnelsen. Erhvervs sygdomsudvalget har en rådgivende funktion i den forbindelse. Erhvervs sygdomsudvalget vil også blive inddraget i arbejdet med at udstede og ajourføre vejledningen om erhvervs sygdomme.

Erhvervs sygdomsudvalget indleder med at se på sygdomme i bevægeapparatet, herunder i løbet af det første år social- og sundhedsområdet og rengøringsområdet. Udvalget skal være opmærksom på, at mænd og kvinders forskellige fysiologi indebærer, at de belastninger, der medfører erhvervs sygdomme, kan være forskellige.

Erhvervs sygdomsudvalget afgiver en årlig redegørelse til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om udviklingen på erhvervs sygdomsområdet, herunder om udviklingen i retspraksis. Der henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til § 84.

3.5. Indførelse af en særlig godtgørelse ved dødsfald

Ved lov nr. 35 af 21. januar 2003 er der nu indført en særlig godtgørelse ved dødsfald i erstatningsansvarsloven og i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

For at opnå harmonisering af erstatningsarterne i erstatningsansvarsloven og i arbejdsskadesikringsloven foreslås det også at indføre en særlig godtgørelse til efterladte ved dødsfald i arbejdsskadesikringsloven.

For skader, hvor der er en ansvarlig skadevolder, og som samtidig er arbejdsskader, foreslås det, at den almindelige regel i forslaget § 77 anvendes. Det indebærer, at de efterladte kan rejse kravet efter arbejdsskadesikringsloven, men ikke samtidig efter erstatningsansvarsloven.

Den særlige godtgørelse ved dødsfald blev foreslået i betænkning 1412/2002, hvoraf blandt andet fremgår:

»Efter arbejdsgruppens opfattelse vil en almindelig regel om, at enhver ikke-økonomisk skade kan kræves erstattet, som følge af den manglende objektive målestok for vurdering af skaden medføre betydelig uforudsigelighed og dermed retsikkerhed i den praktiske retsanvendelse. Det er på den baggrund arbejdsgruppens generelle opfattelse, at regler om godtgørelse for ikke-økonomisk skade kun bør indføres, hvor der er et ganske særligt behov herfor, og hvor der samtidig kan opstilles visse objektive kriterier for reglens anvendelsesområde.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der er grundlag for at indføre en generel regel om godtgørelse til efterladte ved ethvert dødsfald, der skyldes en ansvarspådragende handling. Arbejdsgruppen peger imidlertid på, at der i et vist begrænset omfang kan være behov for en godtgørelsesregel ved dødsfald, der er forvoldt under sådanne kvalificerende omstændigheder, at der må antages at være tale om en særlig følelsesmæssig belastning eller krænkelse af de efterladte.

Indførelsen af en sådan godtgørelsesregel kan give anledning til principielle overvejelser og betænkeligheder med hensyn til karakteren af den erstatning mv., der bør kunne tilkendes ved dødsfald. Der kan bl.a. være risiko for, at reglen opfattes som om, at der nu sættes en »pris« på et menneskeliv som sådan og/eller den følelsesmæssige belastning ved at miste en nær pårørende.

Dette udelukker dog efter arbejdsgruppens opfattelse ikke, at der indføres en godtgørelsesregel med et begrænset anvendelsesområde. Der peges i den forbindelse bl.a. på, at der allerede i dag findes regler om godtgørelse for ikke-økonomisk skade ved personskade, og at der er en vis lighed mellem en regel om godtgørelse ved dødsfald og erstatningsansvarslovens § 26 om godtgørelse for tort mv.

Arbejdsgruppen foreslår på den baggrund, at der indføres en ny regel i erstatningsansvarsloven om godtgørelse til efterladte ved dødsfald. Reglen giver mulighed for at tilkende nære pårørende til den afdøde en godtgørelse på normalt op til ca. 100.000 kr. ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt. Reglen tænkes navnlig anvendt i tilfælde af forsætligt drab.«

3.6. Udvidet adgang til at betale udgifter til sygebehandling m.v.

Som det er anført i afsnit 2, kan der normalt kun betales udgifter til sygebehandling m.v. »under sagens behandling.« For at undgå, at tilskadekomnes ret til at få betalt behandlingsudgifter bliver forringet som følge af de dele af lovforslaget, der indebærer, at sagsbehandlingstiden nedbringes, jf. afsnit 3.7., foreslås det at udvide adgangen til at få betalt behandlingsudgifter, i princippet svarende til reglerne i erstatningsansvarsloven.

Forslaget indebærer, at tilskadekomne som hidtil kan få betalt behandlingsudgifter løbende efter regning »under sagens behandling.«

Som det nye indebærer forslaget, at Arbejdsskadestyrelsen – når der træffes en samlet afgørelse om erstatning (om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén